

Interview met: Jan Stokkentre en Joop Melching

Door: Arend Stokkers en Karin Cats

Datum: 20 september 2017

In 1969 heeft de Nederlandse sportbond het verzoek gedaan aan Spring- & Rijsportvereniging De Marke om een military te organiseren. Daddy Stibbe was destijds voorzitter van de wedstrijdcommissie en van hem kwam het verzoek om een internationale wedstrijd te organiseren.

In 1970 heeft Spring & Rijsportvereniging De Marke de eerste Military alleen georganiseerd. Aangezien het financiële risico van een dergelijk evenement te groot was om door één vereniging te dragen, is na de eerste editie samenwerking gezocht met De Twentse Rij- en Jachtvereniging en de Landelijke Rijvereniging Lonneker. In 1971 is zo de CCI Boekelo ontstaan.

De besturen van de drie verenigingen hebben een gezamenlijk bestuur gevormd. Iedere vereniging leverde twee bestuursleden en daarnaast was er 1 onafhankelijk bestuurslid.

Gerrit van Heek (van de Tol) was de eerste voorzitter, hij kwam vanuit De Twentse Rij- en Jachtvereniging. De vergaderingen vonden bij hem thuis plaats.

Henk Vogelman was de eerste secretaris maar is er snel mee gestopt wegens ziekte.

Hans Brugman volgde Gerrit van Heek op als voorzitter. Carel Denneboom en Joop Melching zijn daarna voorzitter geweest. Vervolgens René Mosman en nu Robert Zandstra.

In het begin hielp iedereen op vrijwillige basis, alleen de parcoursbouwer werd betaald. Later kregen de boeren/grondeigenaren een vergoeding en de helpers lunchpakketten en vergoedingen. Alle dames van de bestuursleden hielpen mee; van broodjes smeren tot raambiljetten plakken.

De Internationale Military bond heeft de nieuwe Nederlandse tak ondersteund door het sturen van goede ruiters. Zo waren er 30 deelnemers uit Engeland en 20 deelnemers uit andere landen.

In 1971 zijn de steeple en de cross op Het Lankheet gehouden en het springen en de dressuur vond plaats bij de manège van Ferdinand en Johanna Smelt Het Teesinkbos. De Military van Boekelo trok toen 5.000 bezoekers. De omzet bedroeg 43.000 gulden maar ieder bestuurslid moest 500 gulden bij betalen omdat er meer kosten waren dan opbrengsten.

In 1972 kwam Prinses Anne van Groot-Brittannië op Het Teesinkbos. Ferdinand Smelt heeft haar opgehaald van Schiphol. Vanaf dat moment schoot het bezoekersaantal omhoog. Mensen die eenmaal de military hadden bezocht, bleven terug komen.

In 1974/1975 is tijdens de military een originele rodeo gehouden. Dit bleek een enorm succes.

Er waren direct al horeca en standhouders bij het evenement betrokken. De eerste jaren werd de catering door een Brabantse cateraar verzorgd en vanaf ca. 1973 door Wim van Hummel.

Diepenmaat leverde caravans voor de grooms (stalknechten) op het terrein zelf, zodat zij bij de paarden konden blijven. Het waren vaak nieuwe caravans maar de deelnemers stapten desalniettemin met vieze rijlaarzen naar binnen. De ruiters sliepen vaak in Hotel Bad Boekelo. Enkele malen is er bij De Waarbeek in Hengelo een ruitersbal gehouden. Op een van deze avonden zou Prinses Anne haar opwachting maken maar toen ze niet verscheen, was iedereen in rep en roer.

De Military heeft meerdere jaren plaatsgevonden op Het Teesinkbos en omliggende terreinen.

Het hoofdterrein is vervolgens verplaatst naar de weilanden van Scholten omdat het terrein te klein werd. Eenmaal heeft het hoofdterrein in de wei van Jan ter Heegde gestaan, andere kant van de Broekmaatweg.

In de beginjaren duurde de cross inclusief wegparcours en steeple (renbaan met hindernissen) 2 uur. De wedstrijd onderdelen van waren destijds een steeple, de cross, springen en dressuur. Bij de steeple werden snelheden gehaald van 690 meter per minuut. Aangezien de aanleg en het onderhoud van steeple banen erg duur was, is dit onderdeel door het Olympisch Comité geschrapt. De Military is nu geen uithoudingsproef meer zoals vroeger. Voorheen kon een ruiter-paard combinatie maar twee van dergelijke wedstrijden per jaar doen.

Een evenement als de Military is erg afhankelijk van de weersomstandigheden. Het terrein is al eens afgekeurd en het parcours van de cross is al eens ingekort. Harde wind zorgde in 1994 voor problemen; de Engelse ruiters zouden daardoor niet naar Nederland kunnen reizen. Het bestuur heeft toen een Hercules vliegtuig gecharterd om de ruiters en paarden vanuit Hull naar Enschede te vliegen. In 1995 is een weg aangelegd met gebroken puin om ondanks de natte weersomstandigheden het evenement door te kunnen laten gaan.

De Dierenbescherming heeft een keer voor problemen gezorgd door de hele cross in elkaar te trappen. Dezelfde nacht nog is iedereen gemobiliseerd en 's ochtends vroeg was de cross weer opgebouwd en kon men toch van start gaan. Na deze ene keer zijn er verder geen problemen meer geweest met de Dierenbescherming. Er vond goed overleg plaats en men vond ook dat het parcours met oog voor het paard werd gebouwd.

Joop Melching is als secretaris begonnen bij het bestuur van de Military. Jan Stokkentree als parcoursbouwer (geen bestuurslid, wilde onafhankelijk blijven). Jan is in principe tot 1993 parcoursbouwer gebleven. Anderen hebben tussendoor die taak van hem overgenomen wanneer hij op de zaak nodig was. Jan (en later Joop) sprak ook met de grondeigenaren over het ter beschikking stellen van hun grond. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot; soms waren er wel 6 bezoeken nodig en altijd kwam er wel een borrel op tafel.

Jan noemt Hans Wolters een grote steun bij de parcoursbouw (geweldig met de motorzaag), pietje precies en op de centen. Belangrijk was ook tekenaar Jacques de Groot; hij kon de ideeën voor de hindernissen perfect op papier zetten, met de maten er bij. Frank Welden wordt genoemd als bijzonder goede parcoursbouwer. Hij is begonnen met de hindernissen met grote palen in plaats van dunne kersenhouten palen. De kersenhouten palen knapten niet maar waren veel gevaarlijker voor de paarden.

Sterke punt van Jan Stokkentre als parcoursbouwer was zijn fantasie in de entourage rondom de hindernissen, oog voor de lokale situatie en gebruiken en deze proberen te integreren in het parcours. In latere jaren is Stokkentre ook in andere landen geweest om te kijken hoe daar de hindernissen werden gebouwd en om ideeën op te doen.

Joop Melching en Jan Stokkentre zijn in 1993 tegelijk gestopt bij CCI Boekelo.